

РЕШЕНИЕ

№ 2626

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1679** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез процесуален представител Д. Ц. против Решение № 20199359 от 18.10.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), НО, 110-и състав по НАХД № 6187/2021г. по описа на съда, с което е отменено Наказателно постановление № 287347/21.12.2016г., издадено от Заместник кмет на Столична община, с което на К. К. Ж., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], кв.Б., [улица], на основание чл.35, ал.7, т.1 от НРУПОГТТСО е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за нарушение на чл. 18, т.1, б. „а“, б.„б“ и б.„в“ във вр. с чл.35, ал.1, във вр. с чл.34, ал.3 от НРУПОГТТСО.

Касаторът излага подробни съображения, като счита решението на СРС за незаконосъобразно и неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения. Моли същото да бъде отменено изцяло, а наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява юрк.В., която поддържа жалбата. Моли същата да бъде уважена, а решението на СРС да бъде отменено. Предлага налагане на по-благоприятната санкция в предвид изменението на

закона. Претендира присъждане на разноски за двете инстанции

Ответникът – К. К. Ж., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., излага становище за основателност и доказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови своето решение въззивният съд е установил следната фактическа обстановка: Административно наказателното производство е образувано със съставяне на АУАН с бл.№0287347 на 02.12.2016 г. от Л. Х. Е., заемаща длъжността: контролор по редовността на пътниците в [фирма], в присъствието на един свидетел, против К. К. Ж., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], кв.Б., [улица], за това, че:

На 02.12.2016 г., в 13:00 часа, в ТМ 7, с инв.№2321, след спирка бул.Г. Д., посока НДК, пътува без редовен превозен документ, като отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, с което виновно е нарушила разпоредбите на чл.18, ал.1, б.“а“, б.“б“ и б.“в“, във вр. с чл.35, ал.1, във вр. с чл.34, ал.3 от НРУПОГТТСО.

АУАН е надлежно предявен и връчен лично на Ж., срещу негов подпис, на датата на неговото съставяне, без възражения по направените в него констатации. Същият не се възползвал от правото си да представи писмени възражения пред наказващия орган в законно установения 3-дневен срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така направените констатации в съставения АУАН, заместник-кмета на Столична община издал процесното НП №287347 на 12.12.2016 г., с което на основание чл.35, ал.7, т.1 от НРУПОГТТСО наложил на К. Ж. административно наказание глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл.18, ал.1, б.“а“, б.“б“ и б.“в“, във вр. с чл.35, ал.1, във вр. с чл.34, ал.3 от НРУПОГТТСО.

Върху процесното НП е направено отбелязване, че същото е връчено на 14.06.2017 г., и е влязло в законна сила на 28.06.2017 г.

Съгласно съставените протоколи за връчване на НП, служител на Столична община, район В., е посетил известния адрес на Ж. на 30.05.2017 г. и на 06.06.2017 г., но при двете посещения на адреса, санкционираното лице не е намерено, нито упълномощено от него лице. Приложена е разписка, върху която няма отразена дата на връчване на процесното НП на Ж..

Като приел, че процесното НП е влязло в законна сила, Столична община изпратила възлагателно писмо за събиране на публични вземания до ЧСИ А. П., с рег.№849 по описа на КЧСИ, въз основа на което е образувано изпълнително дело №20208490401625, срещу К. К. Ж.. На 26.03.2021 г. е връчена на същия покана за доброволно изпълнение по образуваното изпълнително дело, за събиране на наложената глоба в размер на 200 лева.

За да отмени наказателното постановление, въззивният съд е приел, че е изтекла погасителната давност за наказателно преследване, като е изложил подробни мотиви в тази посока.

Касационният съд напълно споделя изводите на състава на районния съд, че е изтекъл срокът на т. нар. „абсолютна погасителна давност“ за реализиране на административно наказателна отговорност, за което следи служебно и без да е налице възражение. Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. От това следва извод, че за неуредените въпроси за давността, какъвто е настоящият случай субсидиарно приложение намират разпоредбите на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. ал. 3 НК. Съобразявайки тези разпоредби следва да се приеме, че когато законът предвижда наказание „глоба“ или имуществена санкция, наказателното преследване се погасява с изтичането на четири години и шест месеца давностен срок, считано от датата на извършване на нарушението. С изтичането на този срок се погасява административно - наказателната отговорност на нарушителя, независимо от обстоятелството, че е съставен АУАН и е издадено наказателно постановление, поради изтекла абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, вр. с чл. 11 ЗАНН. В настоящия случай наказателното постановление е издадено за извършено нарушение на 02.12.2016 година, при което абсолютната погасителна давност е изтекла на 02.06.2021г., което е преди постановяване на настоящото решение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК и чл. 222, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София – град, Х. – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20199359 от 18.10.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-и състав по НАХД № 6187/2021г.
Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.